

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2014. évi április hó 15. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta, és 2014. évi április hó 29. napján kihirdette a következő

ítéletet:

A jelentős kárt okozó, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett csalás büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indult büntető ügyben a Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2013. évi november hó 15. napján kihirdetett 3.Bf.475/2012/34. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

II. r. vádlottnak a csalás büntetteként értékelt cselekményei 2 rb-ek (18. és 29.), melyből 1 rb. társtettesként (18.) elkövetett.

III. r. vádlottnál a társtettesként elkövetett csalás büntette 1 rb. (18.), s a betűjelek feltüntetése valamennyi tényállásnál helyesen bc/ pont.

E vádlottak társtettesként elkövetett csalás büntetteként minősített 1. tényállásban írt cselekményét társtettesként elkövetett sikkasztás büntettének (Btk. 372. § (1) (2) bekezdés bc/ pont (4) bekezdés b/ pont) minősíti, mely cselekményeknél az 5. pont másodszori feltüntetését mellőzi. A sikkasztás büntettek ekként 20 rb-ek (1., 2., 3., 4., 5., 6., 8., 11., 12/a., 13., 15/a., 17., 19., 20., 21., 23., 24., 25/a., 27., 35.)

II. r. és III. r. vádlottakat további

1 rb. az 1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pontja és (6) bekezdés b/ pontja szerinti társtettesként elkövetett csalás büntette (31. tényállás) és

1 rb. az 1978. év IV. törvény 318. § (1) és (2) bekezdés c/ pontja, (5) bekezdés b/ pontja szerinti társtettesként elkövetett csalás büntette (5. tényállás) miatt emelt vád alól is felmenti.

II. r. és III. r. vádlottaknál - a végrehajtás elrendelése esetén - a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap.

III. r. vádlott tekintetében a beszámítani rendelt második előzetes letartóztatás kezdő időpontja: 2005. január 31.

II. r. és III. r. vádlottakat S1 magánfél részére a tőke után járó, 2002. november 12. napjától esedékes, a mindenkor törvényes kamat egyetemleges megfizetésére is kötelezi.

S2 - helyesen - .. magánfélnek a megítélt polgári jogi igényét meghaladó követelésének érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja. E sértettnek, valamint S3 sértettnek a kamatfizetésre vonatkozó kérelmét elutasítja.

Az ... Rt. polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja, s e magánfél, valamint S4 tekintetében is mellőzi az illetékfizetési kötelezettségre vonatkozó rendelkezést.

A másodfokú eljárásban felmerült 798 499 (hétszázkilencvennyolcezer-négyszázkilencvenkilenc) forint büntügyi költség az állam terhén marad.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

A harmadfokú eljárásban 24 000 (huszonnégyezer) forint büntügyi költség merült fel, melyet I. r. vádlott köteles megfizetni.

III. r. vádlott levelezési címe: ... szám.

I n d o k o l á s :

A Miskolci Városi Bíróság 2011. október 28. napján kelt 5.B.4657/2004/464. számú ítéletével bűnösnek mondta ki I. r. vádlottat társtettesként elkövetett csalás bűntettében (Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (6) bekezdés b/ pont) és társtettesként elkövetett csalás bűntettében (Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (5) bekezdés b/ pont), ezért vele szemben 1 évi börtönbüntetést szabott ki, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. I. r. vádlottat 13 rb. társtettesként elkövetett csalás bűntette (Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (5) bekezdés b/ pont) és 4 rb. társtettesként elkövetett csalás bűntette (Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (6) bekezdés b/ pont) miatt emelt vád alól felmentette.

II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. társtettesként elkövetett csalás bűntettében (Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (6) bekezdés), 7 rb. társtettesként elkövetett sikkasztás bűntettében (Btk. 317. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (6) bekezdés), 19 rb. társtettesként elkövetett sikkasztás bűntettében (Btk. 317. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (5) bekezdés), 2 rb. társtettesként elkövetett sikkasztás bűntettében (Btk. 317. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (6) bekezdés b/ pont), 3 rb. társtettesként elkövetett csalás bűntettében (Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (5) bekezdés b/ pont), sikkasztás bűntettében (Btk. 317. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (4) bekezdés b/ pont), hitelsértés vétségében (Btk. 330. §), és ezért 3 év 8 hónap börtönbüntetést, 4 év közügyektől eltiltást, 3 évi ügyvezetői tisztségtől eltiltást, mint fogalakozástól eltiltás mellékbüntetést szabott ki.

II. r. vádlottat társtettesként elkövetett csalás bűntette (Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (5) bekezdés b/ pont) és társtettesként elkövetett csalás bűntette (Btk.

318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (6) bekezdés b/ pont) miatt emelt vád alól felmentette.

III. r. vádlott bűnösségét 3 rb. társtettesként elkövetett csalás bűntettében (Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (6) bekezdés), 7 rb. társtettesként elkövetett sikkasztás bűntettében (Btk. 317. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (6) bekezdés), 19 rb. társtettesként elkövetett sikkasztás bűntettében (Btk. 317. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (5) bekezdés), 2 rb. társtettesként elkövetett sikkasztás bűntettében (Btk. 317. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (6) bekezdés), 2 rb. társtettesként elkövetett csalás bűntettében (Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (5) bekezdés b/ pont), sikkasztás bűntettében (Btk. 317. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (4) bekezdés b/ pont), hitelsértés vétségében (Btk. 330. §) állapította meg, és ezért 3 év 6 hónap börtönbüntetést, 4 évi közügyektől eltiltást, 3 évi ügyvezetői tisztségtől eltiltást, mint foglalkozástól eltiltás mellékbüntetést szabott ki.

III. r. vádlottat társtettesként elkövetett csalás bűntette (Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (5) bekezdés b/ pont) és társtettesként elkövetett csalás bűntette (Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (6) bekezdés b/ pont) miatt emelt vád alól felmentette.

I. r. vádlott vonatkozásában - a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén - a 2002. december 28. napjától 2003. március 28. napjáig, II. r. vádlott tekintetében a 2003. augusztus 7. napjától 2004. március 4. napjáig, III. r. vádlottnál a 2004. június 29. napjától 2004. november 2. napjáig és 2005. január 31. napjától 2005. február 1. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte.

Kötelezte II. r. és III. r. vádlottakat a sértettek kárának, és az ezen összegek után járó illeték megfizetésére, rendelkezett továbbá a felmerült bűnügyi költség megfizetéséről is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be az ügyész a vádlottak terhére részbeni felmentésük és a cselekmények téves jogi minősítése miatt, valamint a kiszabott büntetések súlyosítása céljából. Az indokolt ítélet kézhezvételét követően azonban a Be. 373. § (1) bekezdés III/a. pontja alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását látta indokoltnak.

Fellebbeztek továbbá II. r. és III. r. vádlottak védői is, elsődlegesen felmentés, másodlagosan a kiszabott büntetések enyhítése végett.

A ... Megyei Főügyészség az ügyész által bejelentett fellebbezést fenntartotta.

A Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2013. november 15. napján kelt 3.Bf.475/2012/34. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta.

I. r. vádlottnak a tényállás 12/b. pontjában írt cselekményét csalás bűntettének (1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a/ pont) minősítette.

II. r. vádlott a tényállás 1., 18., 29. és 31. pontokban írt cselekményeit a 4. rb. csalás büntettének (Btk. 373. § (1), (2) bekezdés b/ és c/, (4) bekezdés b/ pontja) minősítette, melyből 3 rb-t (1., 18. és 31.) társtettesként követett el.

A 2., 3., 4., 5., 5., 6., 8., 11., 12/a., 13., 15/a., 17., 19., 20., 21., 23., 24., 25/a., 27., 35. pontokban írt cselekményeit 20 rb. társtettesként elkövetett sikkasztás büntettének (Btk. 372. § (1) (2) bekezdés b/, c/ és (4) bekezdés b/ pontja), a 22., 26. pontokban írtakat 2 rb. társtettesként elkövetett sikkasztás büntettének (Btk. 372. § (1), (2) bekezdés b/, c/ és (3) bekezdés b/ pontja), a 28. pontban írtat 1 rb. társtettesként elkövetett sikkasztás vétségének (Btk. 372. § (1), (2) bekezdés b/ és c/ pontja) minősítette, a 36. pontban írt cselekménye a Btk. 405. § (1) bekezdés szerint minősülő tartozás fedezetének elvonása vétsége.

III. r. vádlott a tényállás 1., 18., és 31. pontokban írt cselekményeit 3 rb. társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk. 373. § (1), (2) bekezdés b/ és c/, (4) bekezdés b/ pontja), a 2., 3., 4., 5., 5., 6., 8., 11., 12/a., 13., 15/a., 17., 19., 20., 21., 23., 24., 25/a., 27., 35. pontokban írt cselekményeit 20 rb. társtettesként elkövetett sikkasztás büntettének (Btk. 372. § (1) (2) bekezdés b/ és c/, és (4) bekezdés b/ pontja), a 22., 26. pontokban írtakat 2 rb. társtettesként elkövetett sikkasztás büntettének (Btk. 372. § (1) (2) bekezdés b/ és c/ és (3) bekezdés b/ pontja), a 28. pontban írtat 1 rb. társtettesként elkövetett sikkasztás vétségének (Btk. 372. § (1), (2) bekezdés b/ és c/ pontja) minősítette.

A 34. pontban írt cselekménye a Btk. 405. § (1) bekezdés szerint minősülő tartozás fedezetének elvonása vétsége.

I. r. vádlott büntetését a halmazatra utalás mellőzésével 200 napi tétel, egy napi tétel összege 500 forint, végösszegében 100 000 forint pénzbüntetésre enyhítette. Abba az általa 2002. december 28. napjától - 2003. március 28. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítva, 91 napi tételt, 45 500 forintot lerovottnak tekintett. Rendelkezett a meg nem fizetés esetére történő átváltoztatásról is.

II. r. és III. r. vádlottak börtönbüntetését 2-2 évre enyhítette. Azok végrehajtását 4-4 évi próbaidőre felfüggesztette, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés egyidejű mellőzésével. A végrehajtás elrendelése esetén II. r. vádlottnál a 2003. augusztus 7. napjától 2004. március 4. napjáig, III. r. vádlottnál a 2004. június 29. napjától november 2. napjáig és 2005. január 30. napjától február 1. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítani rendelte.

I. r. vádlottat a tényállás 32. pontjában írt társtettesként elkövetett csalás büntettének (1978. évi IV. törvény 318. § (1) és (2) bekezdés c/ pont, (6) bekezdés b/ pontja) vádja alól felmentette.

II. r. és III. r. vádlottakat 4 rb. az 1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pontja (5) bekezdés b/ pontja szerinti társtettesként elkövetett csalás büntette (7., 9., 10., 14. tényállási pontok), valamint 2 rb. az 1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pontja (6) bekezdés b/ pontja szerinti társtettesként elkövetett csalás büntette (16. és 32. tényállási pontok), 1 rb. az 1978. évi IV. törvény 317. § (1) bekezdés, (2)

bekezdés c/ pontja (5) bekezdés b/ pont szerinti társtettesként elkövetett sikkasztás büntette (30. tényállási pont) miatt emelt vád alól felmentette.

A megítélt polgári jogi igény összegét S3 esetében 1 400 000 forintban, S2 vonatkozásában 2 570 000 forintban, S5 esetében 250 000 forintban, az ... Rt. esetében 4 125 000 forintban állapította meg.

II. r. és III. r. vádlottakat egyetemlegesen kötelezte, hogy S6 (... szám alatti lakos) magánfél részére az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül fizessenek meg 950 000 forintot.

A S4 magánfél által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.

A magánfeleknek fizetendő kárösszeg után járó illeték összegét is pontosította, s rendelkezett a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összegéről is.

A másodfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a felmentő rendelkezésekre tekintettel súlyosításért, majd mindkét fokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezéséért, továbbá I. r. és II. r. vádlottak, valamint III. r. vádlott védője felmentésért jelentettek be fellebbezést, míg S2 magánfél 3 650 000 forint kárának és annak 2002. március 9. napjától járó kamatainak megfizetése végett.

A ... Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy a Debreceni Ítéltábla a másodfokú ítéletet az elsőfokú ítélettel együtt indokolási kötelezettség megsértésében megnyilvánuló eljárási szabálysértés, és megalapozatlanság okából a Be. 399. § (3) bekezdése, valamint a Be. 399. § (5) bekezdése alapján helyezze hatályon kívül, és utasítsa az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására, amelyre adjon iránymutatást.

A harmadfokú nyilvános ülésen a ... Fellebbviteli Főügyészség képviselője az írásbeli indítványát fenntartotta. I. r. vádlott védője az ítélet helybenhagyását, II. r. és III. r. vádlottak védői a törvényes vád hiánya miatt az ítélet hatályon kívül helyzését és az eljárás megszüntetését, míg III. r. vádlott a felmentését kérte.

Az ítéltábla elsődlegesen azt rögzíti, hogy a bejelentett fellebbezések a Be. 386. § (1) bekezdés c/ pontja értelmében joghatályosak, azok megnyitják a harmadfokú eljárás lehetőségét. Az ítéltábla ezért a Be. 393-394. §-aiban írt nyilvános ülés keretében a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást felülbírált abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az elsőfokú, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e (Be. 387. § (1) bekezdése).

Az elsőfokú bíróság I. r. vádlottat 13 rb. társtettesként elkövetett csalás büntette és 4 rb. társtettesként elkövetett csalás büntette miatt emelt vád alól felmentette, melyekkel kapcsolatos tényállásokat - mivel azt az elsőfokú bíróság elmulasztotta - a másodfokú bíróság az ítéletének 38. oldalán meg is jelölte.

II. r. és III. r. vádlottakat is felmentette az elsőfokú bíróság a 12/b. - helyesen - 15/b., 25/b., és a 33. tényállásokban írt bűncselekmények vádja alól.

Mivel ezen felmentő rendelkezéseket a másodfokú bíróság helybenhagyta, azok a Be. 387. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel másodfokon jogerőre emelkedtek, ezért a harmadfokú felülbírálatuk kizárt.

A 10. tényálláshoz köthető felmentő rendelkezést az ügyész nem sérelmezte, így annak vádlottak terhére történő megváltoztatására az ítéletáblának nincs törvényes lehetősége.

Az ítéletábla az előzőekben feltüntetett kereteken belüli felülbírálata során azt állapította meg, hogy a bíróságok az eljárási szabályokat betartották. E körben a védelmi állásponttal szemben azt rögzíti, hogy a vád megfelelt a Be. 2. §-ában írtaknak, figyelemmel az 1/2007. BK vélemény a/I., II., III. pontjaiban kifejtettekre is, s ezért a bíróságok törvényes vád alapján jártak el. Az egyes vád tárgyává tett cselekmények leírását megelőzően a vádlottaknak a ... Kft-ben végzett tevékenysége részletezésre került a vádiratban. Erre figyelemmel a vádlottak cselekményenkénti konkrét elkövetési magatartása vádiratban történő megfogalmazásának a hiánya nem vezethetett ahhoz, hogy a harmadfokú bíróság a törvényes vád hiányának az eljárásjogi következményeit alkalmazza. A másodfokú bíróság az ítéletének 10-11. oldalain részletesen kitért III. r. vádlott védője által előadott eljárásjogi kifogásokra is, mellyel kapcsolatos álláspontját az ítéletábla osztja, mint ahogy az indokolási kötelezettség vonatkozásában az általa kifejtetteket is.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy az elsőfokú bíróság nem tett teljes mértékben eleget az ügyfelderítési kötelezettségének, ezért bizonyítást vett fel, s ezen bizonyítás anyaga, és az iratok tartalma alapján - a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával - a tényállást kiegészítette, illetve pontosította. Az ítéletábla itt annyi pontosítást tesz, hogy II. r. és III. r. vádlottak voltak azok, akik „rendszeres haszonszerzés érdekében követték el a tényállásban írt terükre rótt cselekményüket” (ítélet 16. oldal 3. bekezdés), illetve a tényállás 19. pontjában a ...Rt. által átutalt összeg 1 168 000 forint (ítélet 17. oldal 2. bekezdés).

A másodfokú bíróság által így megállapított tényállás azonban még mindig részben megalapozatlan (Be. 388. § (1) bekezdés), ezért az ítéletábla azt a Be. 388. § (2) bekezdése alkalmazásával helyesbíti, illetve kiegészíti a következők szerint:

- Az 1. tényállásból mellőzi az elsőfokú bírósági ítélet 12. oldal 3. bekezdését ("A megromlott gazdasági" ...kezdődően ..." tévedésbe ejtették." bezárólag),
- az 5. tényállásból pedig az ítélet 15. oldal 3. bekezdését, valamint azt, hogy „a Kft... S7-nek 1 400 000 meg nem térült kárt okozott.”
- Mellőzi továbbá a 7. tényállásból azt, hogy az „...Kft. a pénzt továbbította a ... Kft. számlájára”, s a másodfokú bíróság ítéletének indokolásából a tényállás részének tekinti azt, hogy „az ... Kft-től átutalás nem érkezett, valamint ilyen összegű átutalást nem írtak jóvá a bankszámlán egyetlen lízingcégtől sem, 2002. december 2. és 4. napja között.” Mellőzi még az ítéletábla annak rögzítését is, hogy „a ... Kft.

ezzel S4 1 380 000 forint kárt okozott, ami nem térült meg" (ítélet 17. oldal 1. bekezdés).

- A 9. tényállásból mellőzi az ítélet tábla a két utolsó bekezdést, s azt tünteti fel, hogy nem bizonyítható, hogy a vételár a ... Kft.-hez került volna „s azt T1 sem kapta meg" (másodfokú ítélet 22. oldal 2. bekezdés).
- S6 sértett is polgári jogi igényt terjesztett elő (11. tényállás).
- A 14. tényállásból mellőzi az ítélet tábla a „hanem a saját céljaikra fordították" részt, valamint hogy „a ... Kft. 325 000 forint kárt okozott T3, ami nem térült meg", s a másodfokú bíróság indokolásából azt rögzíti, hogy „a 325 000 forint tekintetében nem bizonyított, hogy azt felvették volna." (ítélet 25. oldal utolsó mondat).
- A 16. tényállásból az ítélet tábla mellőzi „ezzel 2 300 000 forint kárt okoztak a ... Kft-nek", valamint az „ezzel az okozott kár megtérült" részt.
- A 18. tényállás vonatkozásában az ítélet tábla csak megjegyzi, hogy a ... Rt. vonatkozásában vádemelésre nem került sor, ezért mellőzi az utolsó előtti bekezdést.
- A 27. tényállás tekintetében az ítélet tábla kiegészíti az elsőfokú bíróság tényállását a másodfokú bíróság indokolásának azon részével, hogy „a ... Kft. bankszámláján 1 234 000 forint jóváírása 2002. december 4-én megtörtént, és aznap ezt az összeget fel is vették a számláról." (ítélet 31. oldal alulról a 3. bekezdés).
- A 30. tényállásból az ítélet tábla mellőzi az elsőfokú bíróság ítéletének 34. oldalán lévő részt.
- A 31. tényállásból mellőzi az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének 34. oldal utolsó bekezdését, valamint a 35. oldal 1. bekezdését.
- A 32. tényállásból mellőzi az ítélet tábla azt, hogy „a hitelt felvevő személyt illetően a ... Kft. megtevesztette a ... Rt-t.", s a másodfokú bírósági ítélet 34. oldaláról azt tünteti fel, hogy „T3 gépkocsit kívánt vásárolni, és a vételárat hitelből akarta kiegyenlíteni, és ennek érdekében írta alá a szükséges okiratokat és adta át a saját okiratait."

Az így helyesbített, illetve kiegészített tényállás már mindenben megalapozott, az a harmadfokú felülbírálat alapját képezi.

Itt tér ki az ítélet tábla arra, hogy nem ért egyet az ügyészség és a védelem azon érvelésével, mely szerint az ítélet megalapozatlan. A bíróságok eleget tettek az ügyfelderítési kötelezettségüknek, feltárták az ügy szempontjából lényeges bizonyítékokat, azokat mérlegelési körükbe vonták, valamint egyenként és összességükben is megfelelően értékelték.

A másodfokú bíróság igazságügyi könyvszakértőt rendelt ki, és iratokat szerzett be. Releváns, hogy a szakértő azt állapította meg, hogy „2002. június 5. és 2002. december 4. között felvett 164 413 991 forint készpénz felhasználása nem volt nyomon követhető", továbbá, hogy „lehetetlen feladat a cég helyzetének fizetéseképtelenségének megállapítása", valamint, hogy az eltulajdonított gépjárművek értékére, illetve a telephelyen okozott kár összegére „válasz nem adható". E körben tehát további vizsgálódás szükségtelen. Megjegyzi az ítélet tábla azt is, hogy 2011. június 8. napján indítványozta az ügyész T4 tanúkénti kihallgatását, melynek az elsőfokú bíróság eleget is tett, s a 2013.

február 28-i másodfokú tárgyaláson az ügyész úgy nyilatkozott, hogy „nincs bizonyítási indítványom”. A Be. 75. § (1) bekezdése kimondja, hogy „... a bizonyítás során a tényállás alapos és hiánytalan, a valóságnak megfelelő tisztázására kell törekedni, azonban ha az ügyész nem indítványozza, a bíróság nem köteles a vádat alátámasztó bizonyítási eszközök beszerzésére és megvizsgálására.”.

Nem osztotta az ítéletábra azon ügyészi álláspontot sem, mely szerint a másodfokú bíróság nem tett eleget az indokolási kötelezettségének elsődlegesen a felmentéssel érintett tényállások tekintetében. A másodfokú bíróság lényegre törően, de megalapozottan tényállásonként adta indokát annak, hogy az elsőfokú bíróság által megállapítottakat mennyiben osztja, illetve attól mennyiben és miért tér el, melyből világosan kitűnik a felmentések (7., 9., 10., 14., 16., 30., 32., ideértve az 5. tényállást is) indoka, mely indokokkal az ítéletábra is egyetért, mint ahogy azon tényállásokkal kapcsolatos megállapításaival is, melyek vonatkozásában a bűncselekmények elkövetését megállapította. Több esetben elmulasztotta azonban a másodfokú bíróság az indokolásában helyesen kifejtettekkel a tényállásban foglaltakat pontosítani, melyeket az előzőekben rögzítettek szerint az ítéletábra pótol.

A másodfokú bíróság indokolásában néhány leírási hibát kell az ítéletábrának helyesbíteni, nevezetesen a 3. tényállásban az összeg 1 120 000 forint, a 29. tényállásban az utolsó sorból kimaradt a „bc/” pont feltüntetése, a 30. tényállásban a gépkocsi vásárlás 2001. október 2. napján volt, s az ítélet 34. oldal végétől a másodfokú bíróság a 34. és 36-os tényállások vonatkozásában ad indokolást.

Az eddig kifejtettek szerint az ítéletábra a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére törvényes okot nem talált.

A másodfokú bíróság a 31. tényállás tekintetében a tényállást nem módosította, az indokolásában azonban kifejti, hogy „a törvényszék kirekesztette a bűnösség köréből a 2002. március 26. napján felvett kölcsönt, és csak az utóbb, 2002. július és szeptember hónapokban felvett kölcsönök tekintetében értett egyet az elsőfokú bíróság okfejtésével” (34. oldal első bekezdés). A másodfokú bíróság ezen álláspontját azonban az ítéletábra nem osztja, ugyanis a másodfokú bíróság ítéletének 33. oldal utolsó bekezdésében azt írja, hogy „A törvényszék által pontosított történeti tényekből arra vonható következtetés, hogy a ... Kft. 2002. június hónapban vált fizetéseképtelenné...”. Ez azonban szöges ellentétben áll az általa az ítéletének 15. oldal 3. bekezdésében megállapítottakkal, mely szerint „legkésőbb 2002. őszén fizetéseképtelen lett a ... Kft.”. Nyilvánvalóan ezt az álláspontot foglalta el a másodfokú bíróság, hiszen a cselekmények minősítése körében is ezen időpontot jelöli meg az ítélet 36. oldal utolsó bekezdésében, míg ugyanezen oldal 3. bekezdésében 2002. júniusára „problémák”-at említ. A 31. tényállás 2002. március 26-a mellett 2002. július 19. és 2002. szeptember 6-át írja elkövetési időként. Az ítéletábra álláspontja szerint nem állapítható meg, hogy ezen utóbbi két időpontban - figyelemmel a szeptember 6-i cselekmény tekintetében az „őszén” meghatározás tág voltára is -, a vádlottak fizetéseképtességük tekintetében tévedésbe ejtették a pénzügyi helyzetet, ezért az ítéletábra II. r. és III. r. vádlottakat az ellenük az 1978. évi IV. törvény 318. § (1)

bekezdése (2) bekezdés c/ pont, (6) bekezdés b/ pontjában foglalt csalás büntettének vádja alól a Be. 6. § (3) bekezdés b/ pontja értelmében felmentette.

A másodfokú bíróság az 5. tényállás tekintetében az elsőfokú bíróság tényállását nem módosította, azonban az indokolás körében kifejtette, hogy miért „nem állapítható meg, hogy S7 sérelmére bűncselekményt követtek volna el”, s „mindezekre tekintettel a törvényszék II. r. és III. r. vádlottakat az 1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés (2) bekezdés c/ pontja, (5) bekezdés b/ pontja szerinti 1 rb. csalás büntettének vádja alól felmentette a Be. 6. § (3) bekezdés b/ pontja alapján” (ítélet 20. oldal 2. bekezdés). Ezen felmentő rendelkezést azonban a másodfokú bíróság a rendelkező részben feltüntetni elmulasztotta, melyet az ítéletábra pótol. Megjegyzi az ítéletábra, hogy mind II. r., mind III. r. vádlottaknál a 20 rb. társtettesként elkövetett sikkasztás büntetténél az 5. tényállás kétszer szerepel (S8, S7.).

III. r. vádlott felmentést célzó fellebbezésében kizárólag a bíróságok mérlegelési tevékenységét támadja, mely megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethetett, ugyanis a bíróságok által mérlegelt bizonyítékoknak az ítéletábra részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt.

Okszerűen vontak következtetést a bíróságok a vádlottak további cselekményei vonatkozásában a bűnösségükre, és túlnyomó részt helyes az általuk megvalósított bűncselekmények jogi minősítése is azzal, hogy a vagyon elleni bűncselekményeknél a 2. bekezdésben a másodfokú bíróság indoklásától eltérően helytelenül került a minősítő körülmény megjelölésre, melyet az ítéletábra „bc/” pontra helyesbít.

Az 1. tényállásbani bűncselekmény elkövetési ideje 2002. szeptember vége. Ezen időpontban figyelemmel a 31. tényállásnál az ítéletábra által már kifejtettekre nem vonható kétséget kizáróan következtetés II. r. és III. r. vádlottak csalárd szándékára, ezért cselekményük csalás büntette helyett sikkasztás büntettének (Btk. 372. § (1) bekezdés (2) bekezdés bc/ pont, (4) bekezdés b/ pont) minősül, mivel a más célra rendelkezésükre bocsátott 2 200 000 forintot eltulajdonították.

Ezért a csalási cselekmények II. r. vádlottnál 2 rb-ek (18., 29. tényállás), III. r. vádlottnál pedig 1 rb. (18-as tényállás).

A sikkasztás büntettei az egyik 5. tényállás kiesésével (S7), illetve az 1. tényállás belépésével - a minősítés megváltoztatása miatt - mindkét vádlottnál maradt 20 rb., míg az egyéb cselekmények minősítése törvényes.

Az eljáró bíróságok helyesen tárták fel a büntetések kiszabásánál irányadó körülményeket, s azokat, valamint a vádlottak személyi társadalomra veszélyességét, az általuk elkövetett bűncselekmény, illetve bűncselekmények tárgyi súlyát, s a bűnösségük fokát is helyesen értékelték, melyek súlyosítására a rendkívüli időmúlásra tekintettel az ítéletábra alapot nem látott, de azok enyhítésének sem volt indoka.

E körben az ítélet tábla annyi pontosítást tesz, hogy I. r. vádlottnál az enyhítő szakasz pontos törvényhelye az 1978. évi IV. törvény 87. § (1) bekezdés (2) bekezdés f/ pontja, továbbá a Be. 257. § (2) bekezdés e/ pontjának megfelelően a rendelkező részben feltünteti a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére a feltételes szabadságra bocsátás lehetséges legkorábbi időpontját - Btk. 38. (2) bekezdés a/ pont - II. r. és III. r. vádlottaknál.

Észlelte az ítélet tábla, hogy III. r. vádlott tekintetében pontatlan a második fogvatartásának kezdő időpontja, melyet 2005. január 31-ére pontosít.

Az ítélet tábla a 31. tényállásbani cselekmények vonatkozásában felmentő rendelkezést hozott, ezért az Rt. polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította, s mellőzte a vádlottak e sértettel kapcsolatos illeték megfizetésére kötelezését is.

A másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a 7. tényállás tekintetében hozott felmentő rendelkezése folytán S4 polgári jogi igénye érvényesítését egyéb törvényes útra utasította, azonban a vádlottak illeték fizetésére kötelezését nem mellőzte, melyet az ítélet tábla pótol.

S3, S1 és S2 a büntetőeljárás során a tőke megfizetésén túl kamat megfizetését is kérték, mely kérelmek közül az ítélet tábla S9 helyt adott, akinek képviselője a tőke kamat járuléka iránt már az első fokú eljárásban igényt terjesztett elő. S3 az első fokú ítélet elleni fellebbezésben kérte a kamat megfizetését, míg S2 - helyesen - ... sértett a másodfokú bíróság által megállapított polgári jogi igény összegét is sérelmezte. Az ítélet táblának a tényállásban írt összegre tekintettel nem volt módja megváltoztatni az ítéleti rendelkezést, erre irányuló többlet igényével a sértettet a törvény egyéb útjára utasította, s elutasította a kamatfizetésre irányuló kérelmét, s ekként járt el S3 érintően is első fokon előterjesztett kifejezett kereseti kérelem hiányában. (A büntetőeljárásban érvényesített polgári jogi igény összege felemelésének, az elsőfokú eljárásban be nem jelentett járuléki igény előterjesztésének a másodfokú eljárásban nincs helye - BH. 2013. 296.)

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben bejelentett fellebbezések eredményesek voltak, ezért az ítélet tábla a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről úgy rendelkezett, hogy az az állam terhére marad (Be. 381. § (2) bekezdés).

A másodfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek.

Az eddig kifejtettekre figyelemmel az ítélet tábla a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 398. §-a értelmében - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 397. §-ának (1) bekezdései alapján helybenhagyta.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 385. § folytán alkalmazandó Be. 381. § (1) bekezdésén alapszik.

Végül feltüntette az ítélet tábla III. r. vádlott jelenlegi levelezési címét is.

D e b r e c e n , 2014. évi április hó 29. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 3.Bf.475/2012/34. számú ítélete az ítéltábla ítéletében írt változtatásokkal I. r., II. r. és III. r. vádlottak tekintetében a szabadságvesztés büntetés kivételével végrehajtható.

D e b r e c e n , 2014. évi április hó 29. napján

. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.